

अत्र वाव स निलयते । यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं
पश्यन्ति । तदेनमिच्छन्ति । यस्माद्धारोरुद्धार्येत् । तस्या-
रणीं कुर्यात् । क्रुमुकमपि कुर्यात् । एषा वाञ्छमेः
प्रिया तनूः । यत् क्रुमुकः । प्रिययैवैनं तनुवा समर्ध-
यन्ति । गार्हपत्यं मन्यति ॥ ३ ॥

गार्हपत्योवाञ्छमेयानिः । स्वादेवैनं योनेर्जनयति ।
नास्मै भ्रातृव्यं जनयति । यस्य सोमं उपदस्येत् । सुव-
र्षः हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य । ऋजीषेऽन्यदा धूनुयात् ।
जुहुयादन्यत् । सोममेवाभिषुणोति । सोमं जुहोति ।
सोमस्य वाञ्छभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदक्रामत् ॥ ४ ॥

तत्सुवर्षः हिरण्यमभवत् । यत्सुवर्षः हिरण्यं कुर्व-
न्ति । प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयन्ति । यस्याक्रीतः सोम-
मपहरेयुः । क्रीणीयादेव । सैव ततः प्रायश्चित्तिः । यस्य
क्रीतमपहरेयुः । आदाराः च फाल्गुनानि चाभिषु-
णुयात् । गायत्रीयः सोममाहरत् । तस्य योऽशुः परा-
पतत् ॥ ५ ॥

तश्चादारा अभवन् । इन्द्रो वृत्रमहन् । तस्य वल्कः
परापतत् । तानि फाल्गुनान्यभवन् । पशवो वै फा-
ल्गुनानि । पशवः सोमो राजा । यदादाराः च फाल्गु-